

זמני השבת

ר"ת	יציאה	כניסה
ירושלים	18:16	17:25
תל אביב	18:15	17:23
חיפה	18:16	17:24
באר שבע	18:16	17:24

הפטרה - "ויהי דבר" (יחזקאל ל"ח)

העלון מוקדש לעילוי נשמות הטוהרה של מין שר התורה ופוסק הדור, מורנו ורבו מן האון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, שזכותו הגדולה תגן עלינו. ולהצלחת דוד בן שמחה וב"ב ולרפואת יניב בן אהובה לעילוי נשמת מרדכי בן שמחה | גיר אלק בן מרגלית חיים בן תמר | חיים בן כרמלה

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה

בראשות מורנו הרב"ג אייל עמרמי שליט"א

חסדי שמואל

ע"ש סמי סויאד ז"ל בן חסיה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

פרשת כי תשא | גיליון 679 | י"ז אדר תשפ"ו

חוסר אמונה חמור מעבודה זרה

פה בעולם הזה, ואין אדם נוגע במוכן לחברו כמלא נימה- אפילו שעה אדם לא יכול לגעת בחברו אם זה לא שלו והקב"ה לא נתן לו רשות ונקצב לו מראש. אז קל וחומר לחשוב שבגלל שראובן פתח חנות זהה ליד שמעון אז עכשיו לא יהיה לשמעון פרנסה, או בגלל שפלוגי מהממשלה גזר על המע"מ- עכשיו יהיה קשה לסיים את החודש. אדם שחושב ככה הוא כביכול מכחיש את הנהגתו של הקב"ה בעולם הזה, כאילו ח"ו העולם הפקר וכל הרוצה לעשות יעשה מה שהוא רוצה. חלילה לחשוב ככה, הקב"ה ברא את העולם ומנהיג את העולם ומחיה את העולם כל רגע ורגע, וכל נשימה שאדם נושם זה מכוחו יתברך, וכל מעשה שאדם עושה זה מכוחו ורצונו יתברך, ואין שום אדם שיכול לעשות מה שהוא רוצה, הכל מונהג בתכלית הדיוק.

וכן לשון הרב: "הנהגה שתי חטאים היו בעגל ובמרגלים והפוכים הם בהיפוך אל היפוך, בעגל היה חטא של עבודת גילולים, אמרו לעגל אלהיך ישראל והאמינו בעגל במזל שור שיש לו כח לפעול בעולם השפל, ועברו אל אזהרת לא יהיה לך אלהים אחרים, אבל במרגלים לא היה סרך עבודה זרה, אדרבה היה בהפוך, חסרון אמונה היה להם, ואמרו כי חזק הוא ממנו שכביכול בעל הבית לא יכול להוציא משם את כליו, ושפטו על פי משפט השכל ודרכי הטבע".

משמע מדברי הרב שחוסר אמונה חמור יותר מעבודה זרה. זה שאין לאדם אמונה, שהוא לא מאמין שהעירייה שהגיעה לבית שלו והוציאה לו צו הריסה למרפסת שהוא בנה בלי אישורים הם שליחים ישירים של הקב"ה וזה לא בגלל השכן הצר עין שהלשין עליו. וזה שמס הכנסה כל היום מחפש אותו זה לא בגלל החנות המתחרה שהלשינה עליו, אלא הכל בהשגחה פרטית של הקב"ה וכך רצונו יתברך שיהיה ויפעל, ושום אדם לא יכול לשנות את זה, לאדם המאמין אין שום קשר עם אנשים אחרים, אם הוא רוצה לפעול משהו זה רק מול ה' יתברך, וכלשון חובת הלכות: "וישיבטו באלוהים לבדו, באשר הוא יודע שכל הנבראים, מהם ועד סופם, אינם יכולים להועיל לו ולא להזיקו אלא ברשות הבורא יתברך".

שום אדם לא יכול להזיק או להטיב אם לא הקב"ה גזר והחליט. לכן יוצא מדברי הרב שאדם שחושב מחשבות שכאלו יש כח לאנשים פה בעולם לגרום רע או נזק או להפך להטיב, הוא גרוע יותר מאיזה הודי בהודו שמשתחוה לפרה. וגדולה האמונה והבטחון שיתנו לו שלוה בעולם הזה ובעולם הבא.

שבת שלום ומבורך, הרב אייל עמרמי.

בפרשתנו קוראים אנו על חטא העגל, שהוא בין החטאים הגדולים של עם ישראל.

ועל כך אומר הרב מבריסק בספרו 'בית הלוי' שבחטא העגל עם ישראל עבדו עבודה זרה, ואמנם היה זה חטא חמור מאוד, כמו שדרשו חז"ל- משל לארוסה שמזנה ביום חופתה. אבל בכל זאת אנחנו רואים שהקב"ה התפייס מהר, מיד לאחר החטא הוא אומר למשה רבנו שיצווה את עם ישראל שיבנו את משכן העדות- עדות על כך שהקב"ה סלח לעם ישראל בחטא העגל.

ואילו בחטא המרגלים שנקרא בע"ה בפרשת 'שלח לך' הקב"ה לא הסכים לסלוח, הוא נשבע שכל דור המדבר שחטא ימות תוך ארבעים שנה במדבר ולא יכנסו לארץ ישראל. ועוד דכמה אסונות נוראים קרו בט" באב הוא התאריך שבו עם ישראל בכו בכיה של חנים ונקבע להם בכיה לדורות.

שואל הרב מדוע ישנו הבדל כל כך משמעותי בין החטאים האלו, שהרי חטא העגל הוא עבודה זרה- אחד מהחטאים הגדולים שיש שהוא ירהר ובל יעבור, ואילו חטא המרגלים היה "בסך הכל" בכיה של חנים. ובחטא העגל מצינו שהקב"ה סלח, ואילו בחטא המרגלים כמה אסונות ועונשים היו בעקבותיו.

והתשובה שלו היא יסוד גדול ברצון ה' מאתנו. הרב עונה על כך ואומר שבחטא העגל- עם ישראל אמנם חטא בעבודה זרה- הם עבדו את הקב"ה 'בשיתוף' ואמרו: "אלה אלהיך ישראל", הם לא התכחשו על כך שיש אלוהים בשמים, אלא עשו כמין 'מתווך' בינם לבין בורא עולם, אבל הם עדין האמינו שהכל מלמעלה.

אבל בחטא המרגלים עם ישראל אמרו שבעולם הזה- בארץ למטה יש כח לאנשים להחליט מה יהיה כמו שאמרו: "כי חזק הוא ממנו", זאת אומרת הם יחסו כח לתחתונים לפעול ולעשות ככה העולה על רוחם ללא התערבות אלוהית והשגחה פרטית- הם כפרו בזה שהקב"ה מנהיג את העולם.

אומר הרב שלחשוב שלאדם יש כח לעשות ולפעול על דעת עצמו, זוהי עבודה זרה שיותר חמורה מחטא העגל, לחשוב שיש אנשים שיכולים לפגוע, ואנשים שיכולים להזיק, ואנשים שיכולים לגנוב ללא רשות מהקב"ה זה מכעים את ה' יתברך יותר מחטא העגל ששם לפחות הם לא מחקו לגמרי אותו, אלא רק 'שיתפו' לו. אדם שכופר בהשגחה פרטית, שכופר שהקב"ה מנהל כל אדם ובריה

2
בראי הפרשה
מה עליית כהן ולוי
כה ארוכות?

2
בריאות ותזונה
חומרי ניקוי

3
סיפור לשבת
בדיק ברבע לארבע!

4
גדולי ישראל
רבי שלמה זלמן
אוירבך זצ"ל

שבת בבית הכנסת "חסדי שמואל" עם מורינו הרב אייל עמרמי שליט"א

15:30

מפתח מניין צ"א

16:00

שיעור מרפ"י, פתוחה שלישיית עם מר"י
לאחר השיעור בבית התפארת

17:45

שיעור פתוחה

18:15 (עם צאת השבת)

18:45 (פתחי שעה אחר צאת השבת)

ערבית של מרפ"י

אבות ופנים

17:15 (פ-30 דק' לפני השקיעה)

מפתח ערב שבת

הרשה מרפ"י וקריאת של שבת

04:55 (פ-65 דק' לפני פץ התחמה)

התחמה פץ התחמה

07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)

שיעור פתוחה אצילות

07:30

שחרית מניין ראשי

08:45

מניין פתחים (בשישיה למטה)

15:00 מפי מר"י שליט"א

שיעור לפני שבת

למה עליות כהן ולוי כה ארוכות?

דוגמאות נפוצות:

- אדם שהתעורר – לא מעלים אותו בפרשת "העיוורים והפיסחים".
- מי שחשוד או ידוע שעבר עבירה מסוימת – לא מעלים אותו בפרשה המפרטת את העונש על אותה עבירה.
- בפרשת "תוכחה" (בפרשות בחוקותי וכי תבוא) – המנהג הוא שהבעל קורא עולה בעצמו או שמעלים משהו בשכר, כדי לא לגרום לאדם פרטי להרגיש שהקללות מכוונות אליו.
- והטעם הוא כמו שאמרנו כדי שלא יחשבו הציבור שהגבאי או הקהל מנסים "לרמוז" לעולה על מצבו או להלכין את פניו ברכים.
- אך חשוב לציין אם העולה עצמו הוא תלמיד חכם או אדם שאינו מקפיד ורוצה לעלות דווקא שם, יש המקלים, אך לכתחילה הגבאים צריכים להיזהר בכך.
- מסופר על אחד הגדולים שצעד ברחובות העיר בדרך לבית המדרש וראה יהודי מגמגם שמנסה לשאול עוברים ושבים איך להגיע לכתובת מסוימת. בכל פעם שהאיש ניסה להוציא מילה מהפה, הוא התאמץ מאוד, והאנשים, שלא תמיד הבינו או שהיו ממהרים, המשיכו בדרכם, מה שגרם לאותו יהודי בוש גדולה.
- הרב, שהבחין במצוקתו של האיש וחשש שמא יצטרך לפנות לאנשים נוספים ושוב יתבייש מגמגומו, ניגש אליו בעצמו. הוא לא רק הסביר לו את הדרך, אלא הלך איתו כבדת דרך ארוכה עד שהגיעו ליעדו ממש. כששאלו תלמידיו את הרב מדוע הטריח את עצמו ללכת מרחק כזה במקום רק להסביר, הוא השיב שאם היה רק מסביר לו, האיש עלול היה להתבלבל בדרך שוב, ואז היה נאלץ לעצור אדם נוסף ולחנות שוב את צער הגימגום והבושה הכרוכה בכך. כדי למנוע ממנו אפילו רגע אחד של אי-נעימות, העדיף הרב ללוות אותו עד לפתח הבית. רואים אנו מכאן כמה חשוב לשמור על כבודם של עם ישראל, ולא חס וחלילה לזלזל או לפגוע באף אחד.

מי שקורא את הפרשה שלנו, רואה דבר מוזר, בפרשה שלנו יש 139 פסוקים, 91 פסוקים שזה רוב רובו של הפרשה כתובות בעליית כהן ולוי. ולכאורה זה מאוד מוזר, כי בדרך כלל הפרשיות מתחלקות שווה, או לפחות לא כל כך בהבדלים כאלו גדולים בין העליות. אם כן מה השתנה בפרשה הזו משאר הפרשיות?

כידוע שבט לוי הוא השבט היחיד שלא השתתף בחטא העגל החמור. כל השבטים מלבדם השתתפו בחטא, ולכן 91 פסוקים הראשונים של הפרשה שבהם מוזכר חטא העגל, נקראים דווקא על ידי כהן ולוי שהם משבט לוי שלא השתתפו בחטא העגל, מפני כבודם של ישראל.

התורה חסה כל כבודם של ישראל, ולא רוצה לבייש את העולה ישראל שיקרא על חטא העגל וחלילה יכול להתבייש. וכך כותב ספר חסידים: "אם יש אדם שיש בו מום, או שיש עליו שום זכות שפתיים (גנאי), אל יעלה לקרות בפרשה שיש בה אותו עניין, שלא יאמרו: לכך עלה לקרות בפרשה זו כדי להכלימו ולהזכירו עוונות או מומיו". הדין הזה נפסק להלכה במשנה ברורה (סימן קלט, ס"ק ד') ובקיצור שולחן ערוך. הפוסקים מדגישים שזהו חלק מהחובה לשמור על כבוד הבריות בבית הכנסת.

בריאות ותזונה

חומרי ניקוי

מחויבים לציין סמלי אזהרה (כמו גולגולת סימן קריאה) והוראות עזרה ראשונה. הקדש לקריאה לפני השימוש הראשון.

אווור, אוורור, אוורור: לעולם אל תנקו חדר אמבטיה קטן או שירותים כשחלון סגור. זרימת אוויר היא קריטית לדילול הריכוז של האדים הרעילים.

ציוד מגן: כפפות גומי הן לא המלצה, הן חובה. הן שומרות על שכבת ההגנה הטבעית של העור. אם אתם משתמשים בחומרים מתיזים (ספריי) בגובה העיניים, שקלו להרכיב משקפי מגן.

אחסון בטוח: חומרי ניקוי צבעוניים באריזות פלסטיק נראים לילדים קטנים כמו מיץ או ממתק. אחסנו אותם תמיד בארון גבוה ונעול, הרחק מהישג ידם של ילדים וחיות מחמד. לעולם אל תעבירו חומר ניקוי לבקבוק של משקה קל!

עברנו את חג הפורים ב"ה, ומיד התחלנו עם ההכנות לפסח, עם ישראל קדושים הם ומחפשים חמץ אפילו בקירות. לכן כחלק מההכנות הנה כמה דברים חשובים שצריך ללמוד על חומרי ניקוי והזהירות בהם:

- אנחנו פוגשים אותם בכל פינה בבית: מתחת לכיור במטבח, בארון האמבטיה ובמחסן הכביסה. חומרי הניקוי המודרניים הפכו את פעולת התחזוקה של הבית לקלה ויעילה מאי פעם. הם ממיסים שומנים בשניות, משמידים 99.9% מהחיידקים ומלבינים משטחים שהצהיבו מזמן. אך לצד היעילות המרשימה, מסתתרים סיכונים בריאותיים ובטיחותיים שדורשים מאיתנו משנה זהירות.
- **הסכנה שבערבוב: הכלל הראשון של הניקיון**
- הטעות הנפוצה והמסוכנת ביותר היא ערבוב חומרי ניקוי שונים "כדי שיעבדו טוב יותר". הטעות הקלאסית (והקטלנית) היא ערבוב של אקונומיקה (כלור) עם חומצת מלח או עם תכשירים להסרת אבנית. השילוב הזה יוצר גז כלור רעיל שעלול לגרום לצריכה קשה בדרכי הנשימה, לעילפון ובמקרים קיצוניים אף למוות. הכלל הוא פשוט: חומר אחד בכל פעם. סיימת להשתמש באחד? שטוף היטב במים לפני שאתה עובר לבא בתור.
- **חשיפה נשימתית ועורית**
- חומרי ניקוי רבים פולטים אדים (תרכובות אורגניות נדיפות) שעלולים לגרות את הריאות ואת העיניים. אנשים הסובלים מאסטמה או מרגישות בדרכי הנשימה עלולים לחוות התקפים קשים רק משהייה בחדר שנוקה זה עתה. בנוסף, חומרים מסירי שומנים (הבסיסיים מאוד) או מסירי אבנית (החומציים מאוד) הם חומרים מאכלים (קורוזיביים). מגע ישיר שלהם עם העור עלול לגרום לכוויות כימיות או לדלקות עור (דרמטיטיס).
- **איך עובדים נכון? מדריך למנקה הזהיר**
- קריאת תוויות: זה נראה משעמם, אבל זה מציל חיים. היצרנים

האלטרנטיבה הירוקה: חזרה לבסיס

בשנים האחרונות גוברת המודעות לניקוי "ירוק". חומרים כמו חומץ סינטיטי, סודה לשתייה ולימון יכולים לבצע עבודה מדהימה על מרבית המשטחים בבית מבלי לסכן את בריאות הדיירים או את הסביבה. החומץ מצוין להסרת אבנית והברקת זכוכית, והסודה לשתייה משמשת כחומר קרצוף עדין ויעיל.

סיכום

הבית שלנו הוא המבצר שלנו, והניקיון הוא חלק בלתי נפרד מתחושת הביטחון והבריאות בו. עם זאת, עלינו לזכור שהכימיקלים שבארון השירותים הם כלים עוצמתיים שיש לכבד. עבודה מושכלת, הקפדה על אוורור והימנעות מערבוב חומרים יבטיחו שהבית לא רק ייראה נקי, אלא יהיה באמת מקום בטוח למחיה.

סעודה שלישית מפוארת בשעה 16:30

"רעוא דרעוין": שם זה משמעו "רצון הרצונות"

ומתייחס לזמן זה כעת רצון מיוחד, בו תפילות

יכולות להתקבל ברצון.

סיפור לשבת

בדיוק ברבע לארבע!

של הרב עבדה מיידית. אני ניגש מיד ללמוד, והמנהל רואה על הפנים שלי שאני מופתע וגם קצת מבוהל. ארבעים אלף שקל צריך להחזיר. "תחזיר לי מאה דולר כל חודש", אומר לי המנהל. זה מרגיע אותי, אבל רק קצת. אחר כמה דקות הוא ניגש אליי ואומר, "יש לך מאיפה להחזיר לי מאה דולר כל חודש?"

"לא יודע", אני עונה לו.

"אתה יודע מה?" הוא מציע, "תלמד עם הבן שלי כל יום חצי שעה, וזה יהיה התשלום!"

זה סיפור אמיתי. אני רק עובד על עצמי לזכור שרבע שעה של לימוד לא שווה ארבעים אלף שקל, אלא הרבה הרבה יותר. זו הייתה רק סגולה. השכר האמיתי בעולם העליון עוד מחכה...

בשעה טובה סיימתי את לימודי הסת"ם שלי, והתחלתי לכתוב. זהו מקצוע עם משמעות מיוחדת, להיות האחראי לכתוב ספר תורה, 'מכתב מאלוקים'. התחושה שיש באצבעותיי כוח לפעול טוב ולהגדיל את שמו יתברך בעולם, הביאה אותי לחשוב איך לשדרג את הטוב הזה, ולעשות משהו שיועיל גם לנשמות ישראל.

נזכרתי שדודתי עליה השלום תרמה ספר תורה לאחד מבתי הכנסות בירושלים, והחלטתי לעשות לטובתה, לבדוק את הספר שתרמה, ולתקנו. ניגשתי לגבאי אותו בית כנסת ושאלתי, "היכן הוא ספר התורה שתרמה דודתי עליה השלום?" אמרתי לו את שמה ושם אביה.

"אין לי מושג", ענה לי הגבאי, "יש כאן המון ספרי תורה, ואיני יודע איזה מהם תרמה הדודה שלך". חשבתי לעצמי, שאם אני מושך את ידיי עכשיו, זה מראה שאיני רציני. אמנם הטוב ביותר מבחינתי הוא לתקן דווקא את ספר התורה שלה, אבל אם אתקן ספר שתרים משהו אחר, גם אז יהא זה מעשה טוב, ואם אכוון לעילוי נשמת הדודה, זה אכן יפעל לטובתה. לכן לקחתי באקראי ספר תורה מאותם רבים המונחים בארון הקודש, והתחלתי להגיה אותו ולתקן אותו משורה לשורה, מיריעה ליריעה ומפרשה לפרשה.

העבודה הלכה והתקדמה. הגעתי לעיני כל ישראל, ואז נגלה מול עיניי הפלא הגדול: על עץ החיים שנגלה אחרי שגוללתי את הספר עד סופו, חרותים שמה של הדודה ושם אביה. הקב"ה זימן לידי בדיוק את הספר של דודתי, אותו ביקשתי לתקן. זכתה הדודה, והספר שתרמה תוקן לעילוי נשמתה.

לפני חמש עשרה שנים, קנו לי ההורים דירה בקריית גת. הם שילמו את דמי הקדימה, ואני הייתי צריך לקחת את המפתח, לאחר שאשלם באמצעות משכנתא את הסכום הנוטר. בין תשלום דמי הקדימה לשעת מסירת המפתח עברו כמה חודשים בהם עלה המדד, ולכן הוצרכתי לשלם תוספת של ארבעים אלף ש"ח על דמי הקדימה.

מאיפה יש לי ארבעים אלף? אין לי. המפתח מחכה, אבל החוב אינו יושב בשקט. הוא תופח מהר מהר, ובכל שבוע שאני לא משלם אותו הוא צובר ריביות וקנסות, שאין לי כוחות הנפש לחשב אותם. מההורים לא העזתי לבקש את הכסף. הם הרי נתנו לי כל כך הרבה. ממי כן? הבטתי סביבי וגיליתי ש'אין לי מכיר'. אין לי מושג מאיפה מתחילים לגייס כסף קטן או גדול. ארבעים אלף נראו לי אז סכום עתק.

התקשרתי לרב שלי ושאלתי אותו מה לעשות. "מה עושה יהודי מאמין?" הוא שאל אותי, וגם ענה: "כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול דרך ארץ. מתי מתחיל הסדר אצלכם אחר הצהריים?" עניתי, "הסדר מתחיל ברבע לארבע, אבל בפועל כולם מגיעים בארבע". "אתה תגיע ברבע לארבע", הדריך אותי הרב. "תקבל על עצמך לבוא לסדר צהריים בזמן, ולא רבע שעה אחריו". זאת העצה שקיבלתי. רבע שעה של לימוד.

למחרת קיימתי את העצה. הגעתי בזמן לסדר של אחר הצהריים. הכולל ריק. רק אני מופיע בשעריו, ניגש למקומי, פותח ספר ומתחיל ללמוד. דקה אחר כך מגיע המנהל של הכולל, והוא מתפעל, "איזה מתמיד! כל הכבוד, מגיע לפני כולם!"

אני, לא נעים לי עם התואר שהוא מדביק לי. זה לא שאני כזה מתמיד. רציתי להעמיד אותו על טעותו ואמרתי, "אני פשוט צריך בדחפויות ארבעים אלף שקל, וקיבלתי עצה מהרב שלי, להגיע לכולל בזמן". המנהל שואל אותי עוד כמה שאלות, כדי להבין איך אברך צעיר צריך בבת אחת כל כך הרבה כסף. בשלב הבא הוא מבקש ממני לבוא איתו לבנק, ולנגד עיניי הוא מוציא ארבעים אלף ש"ח ונותן לי. "קודם כול תיקח ותעביר את הכסף מיד, כדי שלא יצטברו לך ריביות".

אני לוקח, כי אין לי ברירה. אומר תודה לבורא כל עולמים, ורואה שהעצה

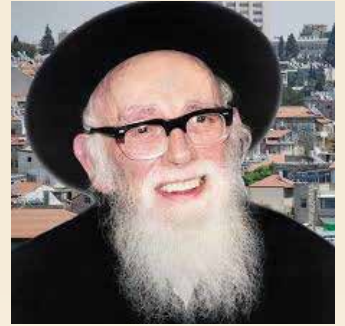
ארוחות בוקר מפוארות כל בוקר לאחר תפילת הג'ף

ביום חמישי הקרוב כ"ג אדר 12.3
ידרוש מורנו הרב ב:

קריית מלאכי 21:30 | בית הכנסת שערי רחמים
רחוב הרב עובדיה יוסף | 052-6494317

רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל (תר"ע –

תשנ"ה) היה אחד מגדולי הפוסקים ומנהיגי הציבור החרדי במאה העשרים. דמותו שילבה בצורה נדירה גאונות תורנית כבירה, פסיקה הלכתית חדשנית המתמודדת עם אתגרי המודרנה, ועדינות נפש יוצאת דופן שהפכה אותו לדמות אהובה על כל חלקי העם.

תולדות חייו וצמיחתו בתורה

רבי שלמה זלמן נולד בשכונת שערי חסד בירושלים, לרבי חיים יהודה לייב אוירבך, ראש ישיבת המקובלים "שער השמיים". הוא צמח בתוך הישוב הישן של ירושלים ולמד בישיבת "עץ חיים". כבר בצעירותו התפרסם כעילוי, ובגיל 24 בלבד הוציא את ספרו הראשון, "מעדני ארץ", על מסכת שביעית – חיבור שהפגין למדנות מעמיקה ושיטתיות יוצאת דופן.

במשך עשרות שנים כיהן כראש ישיבת "קול תורה" בשכונת בית וגן בירושלים. הוא העמיד אלפי תלמידים, אך מעבר לשיעוריו בישיבה, הפך לכתובת המרכזית לשאלות הלכתיות סבוכות מכל רחבי העולם.

הפוסק של העידן המודרני

ייחודו הגדול של רבי שלמה זלמן היה ביכולתו ליישם את עקרונות התורה על פיתוחי הטכנולוגיה והמדע. הוא היה חלוץ בפסיקה בנושאים של רפואה והלכה, חשמל, חקלאות מודרנית וטכנולוגיה. סדרת ספריו "מנחת שלמה" נחשבת לנכס צאן ברזל בעולם הפסיקה.

הוא הקדיש זמן רב ללמידת המציאות המדעית לעומקה לפני שפסק. הוא ביקר במעבדות, שוחח עם רופאים ומהנדסים והבין את המנגנונים הטכנולוגיים של מכשירי החשמל כדי לקבוע את מעמדם בשבת. פסיקותיו בנושאים כמו מכשירי שמיעה, חשמל בשבת והשתלות איברים מהוות בסיס לכל דיון הלכתי מודרני עד היום.

בין אדם לחברו: "גאון המידות"

למרות היותו "פוסק הדור", רבי שלמה זלמן נודע בעיקר בזכות הליכותיו והנהגתו המוסרית. הוא היה סמל לרגישות כלפי כל אדם, קטן כגדול.

הלוויית אשתו: בלוויית אשתו, הרבנית חיה עטיל ע"ה, אמר משפט שנחקק בזיכרון הציבורי: הוא ציין שאין לו צורך לבקש ממנה סליחה (כמנהג המקובל בלווייה), כיוון שמעולם לא פגע בה והם חיו כל חייהם בכבוד הדדי מוחלט.

הקשר עם הציבור: דלתו הייתה פתוחה לכל נזקק. הוא היה מקשיב בסבלנות אין קץ לאנשים קשי יום, אלמנות ויתומים, ומתייחס לשאלותיהם באותה רצינות שבה התייחס לשאלות הלכתיות סבוכות.

תפילה בהר הרצל: סיפור מפורסם עליו מספר שפעם תלמיד שאל אותו אם לנסוע לקברי צדיקים בצפון כדי להתפלל. הרב השיב לו שאין צורך לנסוע רחוק, וניתן ללכת להר הרצל ולהתפלל ליד קברי החיילים, שכן הם "קדושים שמסרו נפשם על קדושת השם ועל הצלת עם ישראל". אמירה זו שיקפה את אהבת ישראל העמוקה שלו ואת הערכתו לכל מי שתורם לכלל.

שיטתו הלימודית

רבי שלמה זלמן לא הסתפק בשינון ההלכה הפסוקה, אלא חתר תמיד להבין את ה"סברא" – ההיגיון הפנימי של התורה. הוא חינך את תלמידיו לחשיבה עצמאית, לביקורתיות בונה וליצירתיות, תוך נאמנות מוחלטת למסורת הדורות. בשיעוריו בישיבת "קול תורה" הוא היה מנתח סוגיות בבהירות מופלאה, תוך שהוא מפרק קשיים מורכבים להסברים פשוטים וישרים.

פטירתו ומורשתו

כאשר נפטר בכ' באדר א' תשנ"ה, ירושלים רעדה. הלווייתו הייתה מהגדולות בתולדות המדינה, כאשר מאות אלפי אנשים מכל גוני הקשת – חרדים, דתיים-לאומיים וחילונים – ליוו אותו למנוחות. הכבוד שחלקו לו לא היה רק בשל גאונותו בתורה, אלא בשל היותו דמות מאחדת, אדם שדיבר בשפה של אהבה ושלוש. מורשתו ממשיכה לחיות דרך ספריו הרבים (מנחת שלמה, מאורי אש, שלחן שלמה ועוד) ודרך אלפי פסיקותיו המנחות את עולם התורה וההלכה עד היום. הוא הוכיח שאפשר להיות גאון עצום בתורה ובו בזמן להיות האדם העדין והמתחשב ביותר ברחוב.

חידון הפרשה

- מה בני ישראל היו צריכים להביא כדי שמשא יוכל לספור אותם בלי שתהיה בהם מגפה? (שתי מילים).
- ה' בחר בשני אנשים מיוחדים, חכמי לב, שיהיו האחראים הראשיים על בניית המשכן והכלים שלו. מי הם היו?
- כותבים שאסור לעשות מלאכה ביום מיוחד. על איזה יום בשבוע התורה מזהירה אותנו בפרשה לשמור מכל משמר?
- איזה חטא נורא עשו בני ישראל למטה, בזמן שמשה רבינו היה למעלה להוריד את התורה?
- מה עשה משה רבינו ברגע שהוא ירד מההר וראה את מה שבני ישראל עשו?

סיפור מהפרשה

שימי שאל: "סבא, בתחילת הפרשה ה' מצווה על בני ישראל לתרום 'מחצית השקל' (חצי מטבע) כדי לספור אותם. למה לתת רק חצי? אם ה' רוצה שנתרום, לא עדיף שכל אחד ייתן מטבע שלם וזהו?"

סבא חיך חיך רחב ואמר: "שימי, יש פה סוד עצום! ה' רצה ללמד אותנו דרך המטבע הזה כלל חשוב לחיים: אף יהודי הוא לא 'שלם' כשהוא עומד לבד. כשאני חושב רק על עצמי, אני תמיד אשאר רק 'חצי'. מתי אני הופך להיות שלם? רק כשאני מתחבר לעוד יהודי! בני ישראל היו צריכים להביא חצי שקל כדי לזכור שהכוח שלנו הוא באהבת ישראל ובאחדות. כשאתה משחק עם חבר, עוזר לאחותך, או מוותר למישהו אחר – שני ה'חצאים' שלכם מתחברים יחד. ביחד, אתם יוצרים מטבע שלם של קדושה, וזה מה שעושה לקב"ה הכי הרבה נחת רוח!"

תשובות החידון

- מחצית השקל.
- בצלאל (בן אורי) ואהליאב (בן אחיסמר).
- שבת קודש ("ושמרו בני ישראל את השבת").
- חטא העגל (הם עשו עגל מסכה מזהב).
- שבר את הלוחות (השליך אותם מידי ושביר אותם בתחתית ההר).

לומדים פרקי אבות

"שמי אומר... והי' מקבל את כל האדם בספר פנים יפות"

בסוף פרשת כי תשא קראנו שמשה רבינו ירד מהר סיני עם הלוחות השניים, הפנים שלו זרחו באור כל כך חזק ומסנוור, עד שהוא היה צריך לשים עליהן מסווה (כיסוי)! התורה קוראת לזה: "קרן עור פני משה".

חשבתי לעצמי: וואו, הלוואי שגם הפנים שלי היו מאירות ככה! ואז נזכרתי במשנה המפורסמת ופתאום הבנתי: גם אנחנו יכולים לגרום לפנים שלנו להאיר! רבי נחמן מברסלב אומר שחיוך פשוט שנותנים לחבר, יכול ממש להחיות אותו ולשמח לו את הנשמה. – אנחנו מדליקים אור רוחני עצום שזורח לנו מהפנים

בס"ד

רשימת השיעורים של הרב אייל עמרמי שליט"א

יום ראשון

19:30 בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים
21:00 בית הכנסת "ספרא" - רח' שמואל יפה, פסגת זאב

יום שני

17:30 בית הכנסת "מוסיוף" - ירושלים
19:30 בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים
שיעורים ברחבי הארץ - לפי פרסום באתר ובקבוצות וואצאפ (עקב המצב)

יום שלישי

שיעורים ברחבי הארץ - לפי פרסום באתר ובקבוצות
וואצאפ (עקב המצב)

יום רביעי

18:00 בית הכנסת "בורכוב" - רח' פישל, ירושלים
19:30 בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים
21:30 בית כנסת משכן ניסים איובי רח' דגן, גילה ירושלים
(אחת לשבועיים)

יום חמישי

19:30 בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים
21:30 בית הכנסת שערי רחמים רח' עובדיה יוסף, קריית מלאכי

מוצא"ש

20:45 אולמי "הרמוז" רח' השדרה המרכזית 16, מודיעין

לקבוצות הווצאפ:

052-4430999

כניסה חופשית, עזרת נשים פתוחה.

זמני תפילות ושיעורים

בית כנסת המרכזי "חסדי שמואל הר חומה"

תפילות לימות החול

שחרית נץ החמה	05:15 (כ-45 דק' קודם נץ החמה)
שחרית מנין ב'	07:30 (בישיבה הודו 7:45)
שחרית מנין ג'	08:15
מנחה גדולה	12:45
מנחה	17:25 (20 דקות לפי שקיעה)
ערבית מנין א'	סמוך למנחה
ערבית מנין ב'	בתום השיעור המרכזי

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30

יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת / מועדים

פעילויות לנשים

יום שלישי	21:00 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תח"י עם כיבוד חלבי עשיר - ברוכות הבאות
-----------	---

פעילויות לילדים

ב, ה'	18:00 טעמי המקרא לילדים עם נחמן עמרמי, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד. הגדרות ופרסים למשתתפים.
-------	--

תפילות ושיעורים בשבת קודש

מנחה ערב שבת	17:15 (כ-30 דק' לפני שקיעה)
שחרית נץ החמה	04:55 (כ-65 דק' קודם נץ החמה)
שיעור בהלכות אישות	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
שחרית מנין ראשי	07:30
שחרית מנין נערים	08:45 (בישיבה למטה)
שיעור לנשים	15:00 מפי מו"ר שליט"א
מנחה מנין א'	15:30
שיעור מרכזי, סעודה שלישית	16:00
עם מו"ר לאחר השיעור בבית התבשיל	
שיעור בהלכה	17:45
ערבית של מוצ"ש	18:15 (עם צאת השבת)
אבות ובנים (פרסים והפתעות)	18:45 (כחצי שעה אחר צאת השבת)

מלגה
מכובדת
למתאימים

בשורה משמחת!

בשעה טובה נפתח כולל חצות
לימודים בין בשעות 00:00 - עד לאחר הנץ

למעוניינים נא לפנות לרב ישירות לאחר התפילה

הרב אייל עמרמי שליט"א:

הלכות שבתסכתא שלי סרגה לי סוודר בשבת, האם מותר לי ללבוש אותו??

למדנו שאם אדם עבר על מלאכה בשבת במזיד, אז במוצאי שבת יהיה אסור לו ליהנות מאותה מלאכה אבל לאחרים יהיה מותר במוצ"ש ליהנות ממנה, אבל אם עבר על המלאכה בשוגג אז גם לעובר העבירה יהיה מותר במוצ"ש ליהנות מהמלאכה. אם כן ניתן עוד כמה דוגמאות בעניין הזה: התלכלכה לאדם החולצה בשבת בטחינה וכדו', והוא לקח קצת מים או רוק וניקה את החולצה מהכתם, אם כן האדם הזה עבר על מלאכת מכבס בשבת. מה דין לבישת החולצה הזאת? אז אם הוא עשה את הפעולה במזיד, הוא לא יוכל ללבוש את החולצה במוצאי שבת עד שיכבס אותה, אבל אם זה נעשה בשוגג, אז הוא (או אחרים) יוכלו ללבוש את החולצה הזאת במוצ"ש אפילו ללא כיבוס מחדש. כיוצא מזה אדם שהיה חילוני ובנה בשבת קיר גבס בבית שלו, ואחר כך ברוך ה' הוא חזר בתשובה, הוא יהיה חייב לפרק את הקיר גבס הזה מכיוון שהוא נעשה במזיד ואסור לו ליהנות מהמלאכה הזאת עולמית או אדם שהיה חילוני שתקן את הרכב שלו בשבת, ועכשיו הוא חזר בתשובה אז אסור לו ליהנות עולמית ממה שהוא תיקן ברכב בשבת, ולכן הוא יצטרך לפרק את התיקון הזה ולהרכיב אותו מחדש. כמו כן, אדם שנשע עץ בשבת, ועכשיו הוא חזר בתשובה אז הוא יהיה חייב לעקור את העץ הזה ולטעת אותו מחדש מכיוון שאסור לאדם שעבר במזיד ליהנות מאותה מלאכה עולמית אבל לאחרים יהיה מותר אחרי השבת ליהנות ממנה.

הפוסקים נחלקו מה יהיה הדין אם אחרים עשו לאדם אחר מלאכה בשבת, כגון אדם שסכתא שלו סרגה לו סוודר בשבת, האם מותר לו ללבוש את הסוודר הזה? ה-"פרי מגדים" אומר שכמו שאסור לסכתא הזאת ליהנות עולמית מהמלאכה הזאת (מכיוון שהמלאכה נעשתה במזיד) כך גם למי שעשו בשבילו את המלאכה יהיה אסור עולמית ליהנות מהמלאכה הזאת, והרב מביא ראייה לדבריו מדין בישול איסורים, כתוב ב-"יורה דעה" שאם נפל חתיכת גבינה לתוך סיר של בשר ונעלמה שם, ואין פי שישים בבשר כנגד הגבינה הזאת אז אסור להוסיף לסיר עוד מים, בשר או ירקות כדי שיהיה פי שישים כנגד הגבינה מכיוון שזה נקרא "מבטל איסור לכתחילה", ולכן אם אדם עבר והוסיף על האוכל הזה אז יהיה אסור לו ליהנות מאוכל הזה ובנוסף גם למי שהוא הכין לו את האוכל (למשל לילדים שלו) יהיה אסור ליהנות מהמאכל הזה, ורק אם יבוא מישוהו שלא הכינו עבורו את המאכל הזה אז הוא יוכל ליהנות מהאוכל הזה, אם כן אומר ה-"פרי מגדים" שאותו דבר במלאכת שבת שאסור לאחר ליהנות ממלאכת שבת שעשו עבורו, אבל הלכה למעשה היא לא כמו ה-"פרי מגדים" ואם מישוהו רוצה ליהנות ממלאכה שנעשתה עבורו, אז יהיה לו מותר במוצאי השבת!!

3"00

נחמן עמרמי

תקליטן דתי לאירועים שמחים

חתונות • בר מצוה • אירוסין • בריתות

הגברה ותאורה
מחירים נוחים

לפרטים נוספים
052-3169922

חדש!!!

**מתחם חדריים חדשים
ומאובזרים עם מיטות
לשבתות חתן**

**לפרטים נהוראי עמרמי:
053-451-0058**

חדש בשכונה

אולם אירועים ברמה גבוהה

מתאים לבריתות, בר/ת מצוות, אזכרות

קייטרינג של המקום
במחירים מעולים
בהשגחת הרב מחפוד

עם רחבת ריקודים

בית כנסת חסדי שמואל | רח' הרב מן ההר 4

050-918-8904

אני בפעם האחרונה
הסנפרת בחינם?

תספורת חינם!

כל יום ראשון ושלישי בין השעות

16:00 - 19:00

רחבת בית הכנסת "חסדי שמואל" רח' הרב מן ההר 4

**חלוקה יומיומית, לא מפסיקים לרגע ומגיעים לכל מקום,
בואו ותהיו שותפים ...**

סיום מסע כומתה

**מעוניינים לתרום? צרו קשר:
050-678-5912**

אז: בנק מזרחי 20 | סניף 458 | חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק: 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

אנחנו מודים ל-

על תרומתם הנדיבה של הלחמניות לנקניקיות

אנחנו מודים ל-

על תרומתם הנדיבה של הנקניקיות